خبر

اردوغان راهی مسکو شد

● رجب طیب اردوغان، رئیس‌جمهوری ترکیه، برای دیدار با ولادیمیر پوتین، همتای روس خود، روز گذشته راهی روسیه شد. یوری اوشاکوف، مشاور ولادیمیر پوتین، رئیس‌جمهوری روسیه، با تأیید این خبر افزود که سران دو کشور قرار است درباره سوریه و تحویل سامانه دفاعی اس-۴۰۰ با هم گفت‌وگو کنند. اردوغان روز شنبه در گفت‌وگو با خبرنگاران اعلام کرد: امسال نشست شورای عالی همکاری‌های استراتژیک ترکیه و روسیه، در مسکو برگزار می‌شود و اصلی‌ترین هدف از سفر من به روسیه، حضور در این نشست است. اردوغان در ادامه افزود که موضوع خرید اس-۴۰۰ قطعی شده و همچنان که دیدید، دبیرکل ناتو نیز به صراحت اعلام کرد که با این قرارداد نظامی، مشکلی ندارد. او همچنین گفت: موضوع سامانه دفاعی اس-۴۰۰ از مسائلی است که با ولادیمیر پوتین درباره آن صحبت خواهیم کرد و در کنار آن، مسائلی نظیر همکاری‌های گازی ما و روسیه و دیگر تحولات سیاسی مورد بحث و بررسی قرار خواهد گرفت.

الکسی برخوف، سفیر روسیه در ترکیه، نیز به رسانه‌های روسی گفته بود که سران دو کشور قرار است در چارچوب جشنواره سالانه دو کشور در مسکو با یکدیگر دیدار کنند. به گفته او، ۲۰۱۹ سال خاصی در روابط دوجانبه مسکو و آنکارا خواهد بود؛ چراکه دو طرف تلاش دارند همکاری‌های دوجانبه خود را در حوزه‌های گردشگری به شکل چشم‌گیری افزایش دهند.

اردوغان از طرفی خلاف میل آمریکا قرارداد خرید سامانه پدافند موشکی اس-۴۰۰ با روسیه امضا کرده است و از طرف دیگر مقامات کرملین را به دلیل الحاق کریمه اوکراین به خاک خود مورد انتقاد قرار می‌دهد، ضمن اینکه کلیسای ارتدوکس ترکیه در سال ۲۰۱۸ زمینه استقلال کلیسای اوکراین از روسیه پس از ۳۰۰ سال را فراهم کرد.

مسکو و آنکارا با وجود منافع متفاوت در سوریه با هم همکاری مشترکی را به همراه ایران به عنوان تروئیکای آستانه از دو سال پیش آغاز کرده‌اند و به موفقیت‌های چشم‌گیری دست یافته‌اند؛ ائتلافی که به گواه ناظران بی‌طرف نقش ویژه‌ای در حل‌وفصل جنگ داخلی هشت ساله در سوریه داشته و به الگویی برای همکاری‌های منطقه‌ای و بین‌المللی با وجود اختلاف سلایق تبدیل شده است.

فایننشال‌تایمز:

صدای پای عربستان در عراق

● عربستان سخت در تلاش است تا پیوندهای خود را با عراق محکم‌تر کند و در این راه بر سطح تلاش‌های دیپلماتیک خود افزوده است؛ این پادشاهی می‌خواهد پایه‌های نفوذ خود را تا آستانه دروازه‌های ایران در منطقه به پیش ببرد. به گزارش ایرنا، روزنامه فایننشال‌تایمز در گزارشی نوشت که ماجد القصبی، وزیر تجارت عربستان، هفته گذشته در رأس یک هیئت صد نفره از مقامات سعودی وارد بغداد شد و در سخنانی این سفر را «آغاز مرحله‌ای جدید در روابط ریاض- بغداد» عنوان کرد. ریاض در این سفر یک میلیارد دلار کمک برای ساخت یک ورزشگاه به دولت عراق هدیه داد. این در حالی است که عربستان پنجشنبه گذشته کنسولگری خود را در بغداد افتتاح کرد و قول داد که سه کنسولگری هم در شهرهای مختلف این کشور دایر خواهد کرد.

عادل عبدالمهدی، نخست‌وزیر عراق، هم چهارشنبه هفته گذشته با قصبی و سایر مقامات عربستانی در شورای همکاری سعودی- عراق دیدار کرد. مقامات عربستانی در این دیدار اعلام کردند که مرز زمینی میان دو کشور امسال بازگشایی خواهد شد و دو طرف بازگشایی این مرز را «گامی بزرگ» برای افزایش سطح تجارت میان دو کشور دانستند.

در گزارش فایننشال‌تایمز آمده است که تهاجم نظامی آمریکا در سال ۲۰۰۳ میلادی به عراق، فرصتی ناب برای جمهوری اسلامی ایران شد تا پایه‌های نفوذ خود را در عراق تقویت و روزبه‌روز آن را استوارتر کند. اما بسترهای نفوذ عربستان در عراق محدود خواهد بود؛ تنها برگ برنده عربستان تحریم‌های ایران است. ریاض تلاش می‌کند از بازو و ابزارهای اقتصادی استفاده کند تا جای پای خود را در آستانه دروازه‌های سومین تولیدکننده بزرگ نفت جهان محکم کند.

الیزابت دیکینسون، تحلیلگر ارشد در «گروه بحران بین‌الملل» دراین‌باره می‌گوید: به‌هرحال بعد از سال ۲۰۱۶ ریاض یک نگاه تیزبین‌تری به درون وادی سیاست عراق دوخته است؛ چراکه تصمیم‌گیران سعودی واقع‌بین‌اند. آنها نمی‌توانند ریشه نفوذ ایران در عراق را خشک کنند، بلکه فقط می‌خواهند بر آن خراشی کوچک بکشند. از سوی دیگر، دولت آمریکا با بغداد لابی کرده است تا به ائتلاف جلوگیری از گسترش نفوذ ایران در منطقه بپیوندد. اما برهم صالح، رئیس‌جمهوری عراق، پاسخ داد که عراق می‌خواهد «گود آشتی‌کنان» باشد نه «میدان رزم قدرت‌های خصم».

پرسش‌های کلیدی اما بی‌پاسخی که آینده را رقم می‌زند

جهان آشفته کنونی و چشم‌انداز مبهم آینده

درک بهتر آنچه در انتظار جهان است، نیازمند پاسخ به پرسش‌هایی است که در سال‌های اخیر بی‌پاسخ مانده‌اند. با وجود ناآگاهی‌هایی که نسبت به سال‌های پیش‌رو وجود دارد، یافتن پاسخ پنج سؤال کلیدی می‌تواند چشم‌انداز روشن‌تری را از آینده پیش‌رویمان قرار دهد.

مسیر آینده چین

چشم‌انداز پیش‌روی جهان بیش از هر چیز به مسیر آینده چین بستگی دارد. ادامه روند روبه‌رشد چین، توقف یا عقب‌نشینی این کشور به‌ویژه در حوزه اقتصاد، تأثیر درخور توجهی بر تعادل قدرت جهانی دارد. رابطه پکن با کشورهای حوزه اوراسیا، وضعیت و سرعت تغییرات اقلیمی در جهان و چند موضوع دیگر نیز تأثیری انکارنشدنی بر این تعادل قدرت دارد. در این میان، تردیدها و اختلاف‌نظرهایی بین تحلیلگران و کارشناسان وجود دارد که هنوز پاسخ روشنی برای آنها حاصل نشده است. آیا چین امروز ضعیف‌تر از ایالات متحده است و توان رسیدن به این کشور را ندارد؟ آیا بر اساس ادعای شی جینپینگ، رئیس‌جمهور چین، پکن به‌طوری غیر قابل توقف به روند رشد خود ادامه می‌دهد و قادر خواهد بود نفوذ خود در ایالات متحده را گسترش دهد و خود را به‌عنوان قدرت پیشرو در جهان معرفی کند؟ آیا احیای پروژه راه ابریشم را می‌توان اقدامی از سوی چین با هدف تثبیت نفوذ خود در جهان دانست یا اینکه این پروژه بلندپروازانه بیشتر انگیزه‌های داخلی دارد و در نهایت با شکست همراه خواهد بود؟ یک پرسش بی‌پاسخ دیگر نیز این است که آیا چین در دام درآمد طبقه متوسط گرفتار خواهد شد یا اینکه قادر خواهد بود با افزایش بهره‌وری، از این دام که بسیاری از کشورهای درحال‌توسعه را گرفتار کرده است، به سلامت عبور کند؟ نه‌تنها تحلیلگران خارج از چین، بلکه کارشناسانی که دهه‌ها در داخل چین وضعیت این کشور را رصد می‌کنند نیز پاسخ دقیق و قانع‌کننده‌ای برای این پرسش‌ها ندارند. آنچه درباره وضعیت آینده از سوی تحلیلگران مختلف چین پیش‌بینی می‌شود، تفاوت‌های آشکاری با هم دارد؛ اما آنچه مشخص است، این است که اگر ایالات متحده از توان رقابت چین نگران نبود، تنش‌های تجاری میان دو کشور در ماه‌های اخیر تا این حد بالا نمی‌گرفت. این موضوع وجهه دیگری نیز دارد؛ اگر چین به روند رشد اقتصادی و نظامی خود حتی با شتابی کمتر ادامه دهد، در سال‌های پیش‌رو به اصلی‌ترین نگرانی ایالات متحده در حوزه سیاست خارجی تبدیل خواهد شد.

توانایی‌های سایبری ایالات متحده تا چه اندازه قابل اتکاهستند؟

همه ما به خواندن داستان‌های هشداردهنده در عرصه سایبری علاقه داریم. مشکلاتی ازجمله ویروس‌ها و جرائم سایبری، مواردی است که تقریبا همه ما از آنها آگاهیم؛ اما سال‌هاست تهدیدهای سایبری از حد و مرزهای پیشین خود فراتر رفته و تهدیدهای بزرگ‌تر و جدی‌تری علیه مردم و دولت‌ها ایجاد کرده است. درحال‌حاضر حملات گسترده سایبری و جاسوسی تجاری و مالی مهم‌ترین تهدیدها برای دولت‌ها به شمار می‌آید. با گذشت بیش از دو سال از انتخابات ریاست‌جمهوری ۲۰۱۶ آمریکا، روسیه هنوز متهم ردیف اول در هک ایمیل‌های کمیته ملی حزب دموکرات و ازجمله شخص هیلاری کلینتون، رقیب دونالد ترامپ است. درباره جاسوسی تجاری و مالی نیز می‌توان به چالش اخیری که بر سر کمپانی هوآوی ایجاد شده است، اشاره کرد. کانادا و ایالات متحده استدلال می‌کنند تجهیزات شبکه این شرکت چینی این امکان را برای رهبران پکن فراهم می‌کند تا به‌سادگی به مشخصات و اطلاعات کاربران این تجهیزات دست یابند. حتی اگر در این موضوعات اغراق صورت گرفته باشد، باز هم باید این تهدیدها را جدی گرفت. در این میان، نکته‌ای را که نباید از نظر دور داشت این است که باید میزان توانایی سایبری ایالات متحده را به‌درستی ارزیابی کرد. قدرت اول جهان تا چه حد می‌تواند از منافع خود در برابر تهدیدهای سایبری محافظت کند؟ درباره بسیاری از کشورها می‌دانیم که چه اقداماتی در حوزه امنیت سایبری در حال انجام است؛ اما آژانس امنیت ملی آمریکا و دیگر نهادهای مرتبط با این موضوع، کمترین اطلاعاتی از اقداماتی که برای حفظ امنیت سایبری انجام داده‌اند یا در دستور کار دارند، ارائه نمی‌دهند. این تهدیدها در حالی در سال‌های اخیر علیه ایالات متحده صورت گرفته که این کشور عملیات معروف استاکس‌نت را علیه ایران اجرا کرده بود یا موفق به هک تلفن همراه آنگلا مرکل، صدراعظم آلمان و تعداد دیگری از رهبران جهان شده بود. این نکته را هم می‌دانیم که دونالد ترامپ تاکید زیادی بر توسعه توانایی‌های سایبری آمریکا برای رقابت با رقبای خارجی دارد. بااین‌حال چنین کشوری که سال‌هاست در رده اول هوش سیگنالی در جهان قرار دارد، به‌سادگی از سوی روسیه و چین، دو رقیب اصلی خود، مرکز حمله سایبری قرار می‌گیرد.

عکس: AP

سرنوشت اتحادیه اروپا چه خواهد شد؟

تشکیل اتحادیه اروپا اقدامی مهم بود؛ اتحادیه‌ای با ۲۸ عضو (قبل از آنکه بریتانیا به‌عنوان یکی از تأثیرگذارترین اعضا تصمیم بگیرد تا راه خود را از این اتحادیه جدا کند) که ساختاری یکپارچه را سامان داده و اقتصادی به ارزش ۱۸ هزار میلیارد دلار را تحت عنوان اتحادیه اروپا تشکیل داده‌اند. پول واحد برای بسیاری از اعضا در دسترس قرار گرفت و استانداردهایی واحد در زمینه حقوق بشر و دیگر ارزش‌های اروپایی به اجرا گذاشته شد. بااین‌حال نمی‌توان اتحادیه اروپا را که عمری حدود ۶۰ ساله دارد تنها مرجع برای تأمین امنیت و ثبات قاره اروپا دانست. آنچه در سال‌های اخیر و پس از رفراندوم خروج بریتانیا از اتحادیه اروپا شاهد هستیم زنگ خطری برای حیات بزرگ‌ترین بلوک سیاسی و تجاری جهان به شمار می‌آید. هم‌زمان با بحران خروج بریتانیا از اتحادیه اروپا که هنوز راه‌حلی برای آن یافت نشده، ظهور جریان‌های پوپولیست و ملی‌گرا در نقاط مختلف اروپا پایه‌های اتحادیه اروپا را به لرزه درآورد. در مجارستان، لهستان ایتالیا، اتریش و هلند درحال‌حاضر دولت‌هایی پوپولیست و مخالف ارزش‌های اروپای لیبرال بر سر کارند و این جریان‌ها قصد دارند در انتخابات پارلمان اروپا در ماه می، بزرگ‌ترین نمایش قدرت خود را اجرا کنند. به این چالش‌ها باید دونالد ترامپ را هم افزود؛ رئیس‌جمهوری که زنگ خطر را برای خروج ایالات متحده از ناتو به صدا درآورده و حاضر نیست بیش از این برای تأمین امنیت اتحادیه اروپا هزینه کند. با این چالش‌ها نمی‌توان تصویر دقیقی از آنچه که طی پنج یا ۱۰ سال آینده در انتظار اتحادیه اروپاست ارائه داد.

در ۲۰ سال آینده چند دولت به قدرت هسته‌ای تبدیل می‌شوند؟

تمایل ایالات متحده به کاهش تعهدات نظامی خود، بسیاری از کشورها را به فکر توسعه توان نظامی می‌اندازد. در این میان توان هسته‌ای یکی از مهم‌ترین برنامه‌هایی است که کشورهای مختلف به سراغ آن خواهند رفت و رقابت هسته‌ای که میان کشورهای مختلف ایجاد می‌شود بدون‌تردید امنیت و ثبات جهانی را با تهدید روبه‌رو خواهد کرد. کشورهایی که بیشترین حمایت نظامی را از واشنگتن دریافت می‌کنند که در بین آنها می‌توان به ژاپن، کره جنوبی، عربستان سعودی و آلمان اشاره کرد، در صورت کاهش تعهدات نظامی ایالات متحده، مسیر هسته‌ای‌شدن را با سرعت بیشتری طی خواهند کرد. بااین‌حال دستیابی به توان هسته‌ای علاوه‌بر مزیت‌های بازدارنده‌ای که دارد، با خطرهایی همراه است. هسته‌ای‌شدن یک کشور زنگ خطر را برای همسایگان آن به صدا درمی‌آورد و آن کشورها نیز به دنبال دستیابی به سلاح هسته‌ای خواهند رفت و به‌این‌ترتیب فهرست تهدیدها علیه هر کشور طولانی‌تر می‌شود. این ملاحظات باعث درک بهتری از پیش‌بینی‌های گذشته در مورد گسترش سلاح هسته‌ای می‌شود: تعدادی از کشورها ظرفیت تکنولوژیک ساخت بمب اتمی را دارند، اما تعداد کمی از آنها برای دستیابی به این بمب تلاش کرده و تعداد کمتری هم در این تلاش خود موفق شده‌اند.

پیروز بحث بر سر استراتژی بزرگ ایالات متحده کدام طرف است؟

سال‌هاست که در ایالات متحده بحث بر سر نقش این کشور در جهان ادامه دارد. این بحث به سال‌های اخیر محدود نمی‌شود و از پایان دوران جنگ سرد در جریان است. نتایجی که در ۲۵ سال اخیر حاصل شده، مؤثربودن نقش رهبری آمریکا در جهان را با تردیدهایی جدی روبه‌رو کرده و حامیان ادامه روند ۲۵ سال اخیر هم با احتیاط بیشتری در این مورد موضع‌گیری می‌کنند. درحال‌حاضر هم رئیس‌جمهوری بر ایالات متحده حکمرانی می‌کند که خواستار تغییر روند گذشته و کاهش نقش رهبری آمریکا در مناسبات منطقه‌ای و بین‌المللی است. هنوز مشخص نیست که این بحث در نهایت به سود کدام طرف به پایان می‌رسد. ایجاد تنش در روابط واشنگتن و متحدان اروپایی، افزایش تمایل در ایالات متحده نسبت به عدم مداخله در چالش‌ها و بحران‌های خاورمیانه و نیز لزوم توجه بیشتر به چین به‌عنوان جدی‌ترین تهدید علیه منافع واشنگتن نتیجه عملکرد باراک اوباما در سال‌های پایانی ریاست‌جمهوری و نیز دونالد ترامپ در دو سال اول حضورش در کاخ سفید بود. بر همین اساس بسیاری از تحلیلگران بحث محدودشدن حوزه مانور رئیس‌جمهور در روابط بین‌الملل را مطرح کرده‌اند، اما تا زمانی که پیروز بحث استراتژی بزرگ آمریکا مشخص نشود، نمی‌توان تصوری از نقش آینده ایالات متحده در جهان داشت.

منبع: فارن پالسی

معترضان سودانی برای اولین‌بار به مقر ارتش رسیدند

سرنوشت بوتفلیقه در انتظار بشیر

راهکارهای دولت سودان و سرکوب‌های گسترده معترضان از سوی نیروهای امنیتی در توقف قیام چهارماهه معترضان سودانی ناکارآمد بوده و روشن‌ترین گواه آن تظاهرات روز گذشته سودانی‌های معترض در سرتاسر این کشور بود؛ تظاهراتی که بر اساس گزارش‌ها یکی از بزرگ‌ترین اعتراض‌ها علیه دولت عمر البشیر از آغاز تظاهرات‌ها در ماه دسامبر به این سو بوده است. با وجود حضور گسترده نیروهای امنیتی و سرکوب‌های مرگ‌بار، هزار نفر از معترضان در خارطوم، پایتخت سودان، برای اولین‌بار توانستند خود را به مقر ارتش این کشور نزدیک کنند، هرچند این جسارت و شجاعت به کشته‌شدن پنج معترض سودانی منجر شد. چهار نفر از آنها در درگیری با نیروهای امنیتی در خارطوم کشته شدند و یکی دیگر از آنها در شهر اُم‌درمان جان خود را از دست داد. از زمان اعلام وضعیت اضطراری در ماه فوریه، عمر البشیر ۷۵ساله که ۳۰ سال است بر این کشور حکومت می‌کند، دستور سرکوب معترضان را در اطراف سودان و شهر اُم‌درمان صادر کرده اما تظاهرات روز یکشنبه نشانه دیگری است بر بی‌ثمربودن این سرکوب‌ها و بالاگرفتن دوباره شورش مردمی. تظاهرات روز گذشته هم‌زمان با سالروز سرنگونی دولت جعفر النمیری در سال ۱۹۸۵ و چند روز بعد از آن صورت گرفت که مردم الجزایر با قیام گسترده خود عبدالعزیز بوتفلیقه، رئیس‌جمهوری ۸۲ساله این کشور را مجبور به کناره‌گیری کردند.محمود عثمان، تحلیلگر سیاسی ساکن خارطوم، در گفت‌وگو با فایننشال‌تایمز می‌گوید: «آخر حکومت عمر البشیر فرا رسیده. جمعیت بسیاری امروز (یکشنبه) در مقابل مقر ارتش جمع شده‌اند و این به‌وضوح نشان می‌دهد که کشور از دست او زله شده است. محتمل‌ترین سناریو کودتا است». به‌گفته این تحلیلگر برخی اعضای ارشد ارتش باید به فکر سرنگون‌کردن رژیمی باشند که به خاطر فروپاشی اقتصادی و فساد گسترده بی‌اعتبار شده است. عثمان می‌گوید: «مسئله فقط این است که کدام‌یک از ارتشی‌ها آن‌قدر برجسته است که علیه این پیرمرد برخیزد».یکی از اعضای بالقوه دولت گذار احتمالی که به شرط ناشناس‌ماندن با فایننشال‌تایمز گفت‌وگو کرده، می‌گوید بحث‌هایی مطرح شده درباره روی‌کارآمدن دولتی که تکنوکرات‌ها و یک شورای رهبری آن را هدایت کنند. این تحلیلگر سودانی درباره احتمال سرنگون‌شدن عمر البشیر می‌گوید: «به نظرم به زودی این اتفاق می‌افتد. ما در لحظه‌ای تاریخی قرار داریم. اگر از آن به خوبی استفاده کنیم می‌توانیم کشور را در مسیر درستی قرار دهیم».در خارطوم هنگامی که معترضان به مقر ارتش که نزدیک کاخ عمر البشیر است نزدیک شدند، همگی فریاد می‌زدند: «یک ملت، یک ارتش». خواستار پیوستن ارتش به صفوف معترضان هستند و از فرماندهان ارتش می‌خواهند به آنها در سرنگون‌کردن دولت عمر البشیر کمک کنند. با این حال به گفته شاهدان عینی سربازان سودانی در نهایت به سمت این معترضان گاز اشک‌آور شلیک و برخی از آنها را بازداشت کردند. به گزارش گروه‌های سازمان‌دهنده تظاهرات ضددولتی در سودان، روز یکشنبه پنج معترض سودانی در تظاهرات کشته شدند. به‌گفته گروه‌های بین‌المللی حقوق‌بشری از زمان آغاز تظاهرات در سودان دست‌کم ۶۰ نفر کشته و حدود هزار نفر هم بازداشت شده‌اند.با وجود این سرکوب‌های مرگ‌بار بسیاری از مردم سودان به اعتراض خود ادامه می‌دهند. بها ابراهیم، شهروند ۲۸ساله سودانی که از دانشگاه فارغ‌التحصیل شده روز گذشته در مقابل مقر ارتش گفت: «من به اینجا آمده‌ام چراکه خواهان تغییر کل رژیم هستم، نه فقط رئیس‌جمهور. همه آنها باید بروند».تظاهرات در سودان سال گذشته میلادی و در اعتراض به بالارفتن قیمت نان آغاز شد ولی رفته رفته گسترده‌تر و به اعتراضاتی علیه حکومت ۳۰ساله عمر البشیر تبدیل شد. ابتدا کارمندان و شاغلان سودانی اعتراضات را آغاز کردند و سپس جوانان و زنان این کشور هم به آنها پیوستند و تظاهرات در کمتر از چند هفته به شهرهای مختلف سودان کشیده شد. بر اساس گزارش‌ها تاکنون در ۳۵ شهر این کشور اعتراضات ضددولتی صورت گرفته است. بسیاری از مردم امیدوارند با پیوستن ارتش به مردم حکومت عمر البشیر به پایان برسد. با این حال برخی تحلیلگران می‌گویند ارتش تا زمانی که فکر کند احتمال نجات بشیر وجود دارد همچنان به او وفادار خواهد ماند. این در حالی است که تحلیلگرهای بدبین‌تر با اشاره به اپوزیسیون شکننده و اقتصاد ازهم‌پاشیده سودان، نسبت به استفاده گروه‌های اسلامی مرتبط با نیروهای شبه‌نظامی از خلأ قدرت بعد از سرنگونی عمر البشیر هشدار می‌دهند؛ هرچند تاکنون این هراس‌افکنی‌ها نتوانسته مردم را از ادامه اعتراض ناامید کند.

وعده نتانیاهو درباره کرانه باختری رود اردن

نخست‌وزیر اسرائیل می‌گوید در صورت پیروزی در انتخابات، شهرک‌های یهودی‌نشین در کرانه باختری رود اردن را به اسرائیل ضمیمه می‌کند؛ این مناطق بخشی از سرزمین‌هایی هستند که اسرائیل در جنگ سال ۱۹۶۷ اشغال کرده است. به گزارش دویچه‌وله، بنیامین نتانیاهو در یک گفت‌وگوی تلویزیونی وعده داد که اسرائیل برای تضمین امنیت خود شهرک‌های یهودی‌نشین در مناطق اشغالی در اردن را پس نخواهد داد تا تجربه عقب‌نشینی از نوار غزه تکرار نشود. اسرائیل سال ۲۰۰۵ نیروهای خود را از نوار غزه خارج کرد و جنبش مقاومت اسلامی (حماس) دو سال بعد کنترل این منطقه را به دست گرفت، اما اکنون نتانیاهو می‌گوید موفق شده رئیس‌جمهور ایالات متحده، دونالد ترامپ، را متقاعد کند که حاکمیت اسرائیل بر منطقه اشغالی بلندی‌های جولان را به رسمیت بشناسد و اکنون زمان بسط این حاکمیت در کرانه باختری رود اردن فرارسیده است. اغلب کشورهای عربی از سال‌ها پیش خواستار خروج نظامیان اسرائیلی از بلندی‌های جولان در مرز مشترک با سوریه بوده‌اند و با تصمیم ترامپ مبنی‌بر به‌رسمیت‌شناختن حاکمیت اسرائیل بر این منطقه مخالفت می‌کنند.انتخابات پارلمانی اسرائیل سه‌شنبه برگزار می‌شود. مطابق گزارش‌ها، شانس پیروزی نتانیاهو در این انتخابات چندان زیاد نیست. در واکنش به این سخنان، محمود عباس، رئیس تشکیلات خودگران فلسطین به رویترز گفت: «هرگونه اقدام، اظهارنظر و اعلان عمومی واقعیت را عوض نخواهد کرد. شهرک‌های یهودی‌نشین (در اراضی اشغالی) غیرقانونی‌اند و برچیده خواهند شد. صائب عریقات، مذاکره‌کننده ارشد فلسطینیان، نیز اظهارات نتانیاهو را محکوم کرده است.

رویداد

پاسخ قطر به تحریم ۴ کشور عربی

● قطر در پاسخ به بیانیه چهار کشور تحریم‌کننده میزبانی دوحه برای صدوچهلمین نشست مجمع عمومی اتحادیه بین‌المجالس اعلام کرد، این کشورها با تلاش برای اجرای برنامه‌های سیاسی خصمانه خود علیه دوحه از طریق تریبون اتحادیه بین‌المجالس هستند.

نگرانی عمان در برابر اسرائیل

● وزیر خارجه عمان در موضع‌گیری قابل توجه جدیدی اعلام کرد اعراب باید برای زدودن نگرانی‌های اسرائیل در منطقه از طریق توافقات و تدابیر دست به ابتکار عملی بزنند. اما ایمن الصفدی، وزیر خارجه اردن در پاسخ از یوسف بن علوی پرسید که جهان عرب اسرائیل و حق موجودیتش را به رسمیت شناخته و فلسطینی‌ها خودشان نیز حق موجودیت اسرائیل را به رسمیت شناخته‌اند اما تضمین‌های بیشتر به اسرائیل که به آنها نیاز دارد، دیگر چیست؟

هشدار اوباما درباره ایجاد «جوخه آتش»

● رئیس‌جمهوری سابق آمریکا به ترقی‌خواهان هشدار داد که از تبدیل‌شدن به بخشی از یک «جوخه آتش» که به بی‌نظمی و آشفتگی منجر می‌شود، امتناع کنند. به گزارش ایسنا، به نوشته روزنامه گاردین، این اظهارنظر از سوی باراک اوباما در رویداد بنیاد اوباما در برلین در زمانی مطرح شده که کاندیداهای ریاست‌جمهوری در حال رقابت تنگاتنگ با یکدیگر برای رویارویی با رئیس‌جمهوری کنونی ایالات متحده آمریکا و آماده‌شدن برای انتخابات ۲۰۲۰ هستند.

دیدار لاوروف با سیسی در قاهره

● رئیس‌جمهوری مصر در جریان دیدار با وزیر خارجه روسیه بر ادامه همکاری و هماهنگی با مسکو جهت تسریع در حل و فصل سیاسی بحران سوریه تأکید کرد. بسام راضی، سخنگوی ریاست‌جمهوری مصر اعلام کرد که عبدالفتاح سیسی، رئیس‌جمهوری این کشور در جریان دیدار با سرگئی لاوروف، وزیر خارجه روسیه بر ضرورت مهار خطر عناصر تروریستی و ممانعت از انتقال آنها به منطقه‌ای دیگر تأکید کرد.

تظاهرات مخالفان مادورو در ۳۰۰ شهر

● مخالفان نیکلاس مادورو، رئیس‌جمهور ونزوئلا به دعوت خوان گوایدو، رئیس مجلس ملی پاسخ مثبت دادند و در بیش از ۳۰۰ شهر کشور با اعتراض به قطع مکرر آب و برق خواستار برکناری رئیس‌جمهور شدند. در همین حال، رئیس‌جمهور ونزوئلا از کشورهای حامی کاراکاس شامل مکزیک، اروگوئه، بولیوی و کشورهای حوزه کارائیب خواست تا به اجرای فرایند گفت‌وگوی ملی در کشورش کمک کنند.

حمایت انگلیسی‌ها از برگزاری رفراندوم دوم

● بیش از نیمی از مردم بریتانیا از برگزاری رفراندوم دوم درباره برگزیت حمایت می‌کنند. به گزارش ایسنا، به نقل از روزنامه ایندیپندنت، در حالی که بحران درباره برگزیت در انگلیس ادامه دارد براساس نتایج نظرسنجی اخیر ۵۲ درصد از مردم انگلیس اعلام کردند که از رفراندوم دوم حمایت می‌کنند.

تعیین رئیس‌جمهور موقت در الجزایر

● خبرگزاری رسمی الجزایر گزارش داد که به دنبال استعفای «عبدالعزیز بوتفلیقه» رئیس‌جمهوری سابق، پارلمان این کشور روز سه‌شنبه رئیس‌جمهور موقت را انتخاب خواهد کرد. هم‌اکنون «عبدالقادر بن صالح» رئیس شورای امت الجزایر مطابق ماده ۱۰۲ قانون اساسی الجزایر برای برعهده‌گرفتن پست رئیس‌جمهوری موقت آماده می‌شود.

شرکت ملی نفت ایران
شرکت نفت فلات قاره ایران (سهامی خاص)

آگهی فراخوان ارزیابی کیفی

نوبت اول

شماره مجوز: ۱۳۹۷/۶۹۵۶

شرکت نفت فلات قاره ایران در نظر دارد نسبت به انجام ارزیابی کیفی خرید /تامین کالای مورد نیاز خود از طریق مناقصه عمومی دو مرحله ای اقدام نماید بدینوسیله از شرکتهایی که سابقه و توانایی ارائه پیشنهاد را دارند جهت شرکت در فراخوان ارزیابی کیفی دعوت به عمل می آید.

۱ –شماره مناقصه: FTD-۹۶۳۵۰۷۷
۲ –موضوع مناقصه: COOLING SYSTEM FOR DATA CENTER
۳ –آخرین مهلت دریافت اسناد ارزیابی کیفی ۵ روز پس از انتشار آگهی نوبت دوم
۴ –آخرین مهلت ارائه پیشنهادات متقاضیان ۱۴ روز از تاریخ آخرین مهلت دریافت اسناد ارزیابی می باشد.
۵ –توانایی ارائه ضمانتنامه بانکی شرکت در فرآیند ارجاع کار به مبلغ ۴۹۸/۵۰۰/۰۰۰ ریال با اعتبار ۵ ماهه و قابل تمدید برای یک دوره مشابه در صورت کسب حداقل امتیاز قابل قبول / یا واریز نقدی مبلغ مذکور
۶ –متقاضیان می توانند مدارک ارزیابی کیفی را در روز آگهی نوبت اول از سایت اینترنتی این شرکت به نشانی WWW.IOOC.CO.IR بخش مناقصات تهیه نمایند.
۷ –متقاضیان می توانند جهت کسب اطلاعات بیشتر با کارشناس پرونده به شماره ۲۳۹۴۲۶۲۳ – ۰۲۱ تماس حاصل نمایند.
۸ –محل ارسال پیشنهادات: تهران خیابان ولیعصر(عج) بالاتر از مسجد بلال نرسیده به تقاطع مدرس، خیابان خاکزاد، پلاک ۱۲، طبقه ۹ ، اتاق ۱۶ – ۹ کمیسیون مناقصات.
۹ –مناقصه گرانی که از ابتدای سال ۱۳۹۶ در مناقصات مشابه (در حدود مناقصه حاضر) توسط شرکت نفت فلات قاره ایران ارزیابی و حداقل امتیاز لازم را کسب نموده اند نیازی به ارائه مجدد مدارک نداشته و صرف تکمیل جداول ارزیابی و اعلام آمادگی کتبی آنها در موعد مقرر جهت شرکت در مناقصه کفایت می کند.
–تکمیل جداول ارزیابی الزامی می باشد. عدم تکمیل جداول منجر به رد کیفی پیشنهاد دهندگان می گردد.

روابط عمومی شرکت نفت فلات قاره ایران